

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.595/2021/11.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. február 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A terrorcselekménnyel fenyegetés büntette miatt Terheltl ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék a 2021. szeptember 13. napján kelt 17.B.17/2021/19. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 24 000 (huszonnégyezer) Ft bűnügyi költséget a vádlott viseli.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék az előkészítő ülésen a bűnösségét beismerő nyilatkozat elfogadását követően kihirdetett, rendelkező részben írt ítéletében bűnösnek monda ki Terheltl vádlottat terrorcselekménnyel fenyegetés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 316. §]. Ezért 2 év 8 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére

[2] Az ítélet ellen a védő jelentett be fellebbezést kizárólag a büntetés enyhítése érdekében. Indokai szerint a büntetés a feltárt bűnösségi körülményekre is figyelemmel túl súlyos, melynek lényeges enyhítése indokolt.

[3] Az ügyészség tudomásul vette a határozatot, a vádlottól jogorvoslati nyilatkozat nem érkezett.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.180/2021/5. számú átiratában (2. számú fellebbezési irat) a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak, ugyanakkor a kiterjesztett felülbírálatra tekintettel a cselekmény minősítésének megváltoztatására, a vádlotti cselekvőségnek a Btk. 310. § (1) bekezdés b) pont szerinti hivatalos személy elleni erőszak bűntettének minősítésére tett indítványt, mert álláspontja szerint a terrorcselekmény törvényi tényállási elemei nem valósultak meg. A fellebbviteli főügyész az ügyészségi indítványt az 5. sorszám alatti fellebbezési iratban módosította és az elsőfokú ítélet minősítését törvényesnek tartva a támadott határozat helybenhagyását indítványozta.

[5] A másodfokú bíróság a védői perorvoslatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[6] A védő fellebbezése alaptalan.

[7] Tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be (mértékes fellebbezés), a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a-c) pont].

[9] Értelemszerűen szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból döntött a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[10] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése, konkrétan a (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be. A mértékes fellebbezésnél az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[11] A vádlott és a védő a másodfokú eljárásban a nyilvános ülés elhalasztását indítványozta. Erre az ítéltábla nem látott indokot. A vádlottat a másodfokú bíróság csak értesítette, mert a Be. 599. § (4) bekezdése értelmében jelenléte nem kötelező, sőt a Be. 599. § (5) bekezdés szerint még az idézett vádlott távolléte sem akadálya az eljárási cselekmény megtartásának, ha meghallgatása nem indokolt. A vádlott ugyan csatolt orvosi igazolást, de az nem tanúsította 2022. február 1-jén a megjelenési akadályt, mert előző napon orvosi kezelése befejeződött és nem igazolt olyan állapot, mely valós akadályát képezte volna a megjelenésnek. Ilyen körülmények mellett a nyilvános ülés elhalasztásának nem álltak fenn a feltételei. A vádlott terhére fellebbezés nem érkezett, kizárólag védelmi szankciós fellebbezés elbírálására került sor. A vádlott jogai csorbát nem szenvedtek, a halasztás csak az eljárás elhúzódását eredményezte volna.

[12] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perjogi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná. A bűnösséget elismerő nyilatkozat elfogadására is törvényesen került sor.

[13] A vádlott bűnösségének megállapítása szintén törvényes, nem merült fel olyan körülmény, mely a felmentést vagy az eljárás megszüntetését indokolná, hiszen büntethetőségi akadály nem valósult meg.

[14] A cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vádlott cselekménye valóban a Btk. 316. §-ban meghatározott terrorcselekménnyel fenyegetés büntettét valósította meg. A törvény adta lehetőséget kihasználva erről a bíróság részletes indokolást nem adott, azonban az ügyészség eltérő tartalmú indítványaira is tekintettel az ítéltábla a következőket fejt ki.

[15] A Btk. 316. § szerint, aki terrorcselekmény elkövetésével fenyeget, büntettet követ el és két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. E bűncselekmény megállapításához értelemszerűen vizsgálendő a terrorcselekmény törvényi tényállása, mert az azzal való fenyegetés teszi tényállásszerűvé a vád tárgyává tett bűncselekményt. A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés a Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontjában foglalt fenyegetésfogalom speciális formája, amennyiben a súlyos hátrány kilátásba helyezése maga a terrorcselekmény valamely alakjának az elkövetése.

[16] A Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontja értelmében, aki abból a célból, hogy állami szervet, más államot vagy nemzetközi szervezetet arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, a (4) bekezdésben meghatározott személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekményt követ el, a terrorcselekmény büntettét valósítja meg.

[17] A terrorcselekmény célzatos bűncselekmény, amelynek az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetében a célzat a törvényi tényállásban felsorolt passzív alanyok valamelyikének a tevésére, nem tevésére, vagy eltűrésre kényszerítése, e passzív alanyok fontossága miatt megvalósulásához további „terrorista” cél nem szükséges (EBH2018. B.8.I.).

[18] Amint az elsőfokú bíróság helyesen megállapította, a megfenyegetett passzív alany, a polgármesteren, az alpolgármesteren és a képviselőtestület tagjain keresztül állami szervnek minősül. A vádlott ezen állami szervet (képviselettestület) fenyegette meg közvetlenül annak érdekében, hogy részére segínyt folyósítsanak.

[19] A vádlott nem üres fenyegetést alkalmazott, hanem konkrét cél érdekében fenyegette meg az állami szervet személy elleni erőszakos bűncselekménnyel (emberölés, illetve súlyosabban minősülő testi sértés) annak érdekében, hogy valamit tegyen, azaz részére anyagi előnyt szolgáltasson segély formájában.

[20] Az elkövetési magatartás a Btk. 316. § törvényi tényállását teljes mértékben kimeríti, amint az ügyészség módosított indítványa ezt kifogástalanul kiemelte, ezért a cselekmény hivatalos személy elleni erőszak büntetnének nem minősülhet, a terrorcselekménnyel fenyegetés a speciális büntett, melyet meg kellett állapítani. Az elsőfokú ítélet minősítése ezért törvényes.

[21] A büntetés kiszabása során irányadó szempontokat az elsőfokú bíróság helyesen feltárta és a vádlottal szemben a büntetési céloknak megfelelő, a büntetés-kiszabási elvekkel összhangban álló, tetтарыыos büntetést szabott ki. E körben igen részletes és alapos indokolást adott, melyben foglaltakkal az ítéltábla egyértett.

[22] A törvénynek megfelelnek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a beszámításra, a feltételes szabadság bocsáthatóságra, bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is. A másodfokú bíróság egyetértett az enyhébb végrehajtási fokozat megállapításával is.

[23] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel a fellebbezés alaptalansága miatt az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[24] A másodfokú eljárásban a kirendelt védő részvételével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke-előadó bíró, Dr. Bakó József s.k. bíró, Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 17.B.17/2021/19. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.595/2021/11. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. február 1.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke